

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010112
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.11.2021, v trestnej veci obžalovaného A. L., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 155 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/16/2020 zo dňa 11.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. L. a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. L. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- dňa 05.06.2019 v čase okolo 22.35 hod. v G. E. J. E. Q. Z. Š., F. K. E. J., pred vchodom do obytného domu č. XXX/X, pod vplyvom alkoholu udrel kovovou časťou kladiva do oblasti čela a koreňa nosa poškodeného Z. G., nar. XX.XX.XXXX, čím svojím konaním spôsobil poškodenému Z. G. trieštivú zlomeninu prednej steny čelovej kosti so zakrvácaním čelovej a čelustnej dutiny vpravo a zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa s dobou liečenia a práceneschopnosti od 28 - 30 dní.

Za to mu súd podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Z.C. G. a škodu vo výške 1.114,- eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak obžalovaný A. L., ako aj okresný prokurátor, avšak len proti výroku o treste.

Obžalovaný A. L. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajkyne uviedol, že sa ku skutku priznal ešte pred vznesením obvinenia a svoj čin veľmi oľutoval, s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval a opísal všetky dôležité skutočnosti a celý priebeh skutku, ako aj prejavil záujem o uzavretie dohody o vine a treste. Taktiež v konaní pred súdom obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, teda rozhodnutie súdu o uznaní viny považuje za správne a zákonné. Obžalovaný však mal za to, že okresný súd nedostatočne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a obžalovanému uložil neprimerane prísny trest. Namietal, že okresný súd v písomnom rozhodnutí uvádza, že podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona súd musel obžalovanému uložiť trest odňatia slobody. Podľa odvolateľa však v ustanovení § 34 ods. 6 veta druhá Tr. zákona sa uvádza, že za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody

ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak. Trestný zákon ustanovuje v ustanovení § 53 ods. 2 Tr. zákona, že súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa ods. 1 za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom. Trestná sadzba v prípade najprísnejšieho trestného činu, ktorým je zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 155 ods. 1 Tr. zákona, je 4 - 10 rokov. Z toho je, podľa názoru odvolateľa, zrejmé, že okresný súd mohol uložiť obžalovanému aj alternatívny trest k trestu odňatia slobody, a to trest domáceho väzenia. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 1 Tr. zákona podľa ktorého, trest domáceho väzenia až na 4 roky môže súd uložiť páchatelovi trestného činu, ak a) vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2, osobu a pomery páchatela postačuje uloženie tohto trestu, b) páchatel dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť, c) sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami. Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov kontrolu technickými prostriedkami možno vykonať, ak sú technické prostriedky k dispozícii a ak sú splnené materiálno-technické podmienky ich použitia. Materiálno-technické podmienky použitia technických prostriedkov ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 78/2015 Z. z., okrem splnenia podmienok podľa odseku 1 možno kontrolu technickými prostriedkami podľa a) § 11 ods. 2 vykonať len s písomným súhlasom chránenej osoby, ktorá je plnoletá; ak bol tento súhlas vzatý späť, nemožno ho znovu udeliť, b) § 11 ods. 1 a 4 vykonať len s písomným súhlasom plnoletej osoby, ktorá žije s kontrolovanou osobou v spoločnej domácnosti v čase obstarávania tohto súhlasu podľa § 13; udelený súhlas nemožno vziať späť. Podľa § 2 vyhlášky MS SR č. 178/2015 Z. z. o materiálno-technických podmienkach použitia technických prostriedkov materiálno-technickými podmienkami použitia osobného identifikačného zariadenia sú a) podmienky, ktoré nebránia vzájomnej elektronickej komunikácii osobného identifikačného zariadenia s iným technickým prostriedkom najmä z dôvodu elektromagnetického rušenia alebo tienenia elektronickeho signálu, ktorého zdrojom je osobné identifikačné zariadenie, b) upevnenie na telo, spravidla na končatinu kontrolovanej osoby tak, aby neprišlo k jeho neoprávnenému sňatiu. Podľa § 3 vyhlášky MS SR 178/2015 Z. z. materiálno-technickými podmienkami použitia zariadenia na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia sú a) dostupnosť a funkčnosť elektrickej prípojky, b) dostupnosť verejnej elektronickej komunikačnej služby alebo možnosť jej zavedenia, c) dostupnosť vhodného miesta na umiestnenie technických prostriedkov v obydli kontrolovanej osoby, d) konektivita s osobným identifikačným zariadením, e) umiestnenie v obydli kontrolovanej osoby na mieste, ktoré umožňuje prevádzku tohto zariadenia v súlade s prevádzkovými pokynmi používania technických prostriedkov. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že kontrola výkonu trestu domáceho väzenia technickými prostriedkami je viazaná, okrem iného, na splnenie materiálno-technických podmienok. Splnenie materiálno-technických podmienok je vymedzené v zákone č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vo vyhláške MS SR č. 178/2015 Z. z. o materiálno-technických podmienkach použitia technických prostriedkov. Ďalšie zákonné, ani podzákonné právne predpisy, ktoré by určovali ďalšie materiálno-technické podmienky, nie sú vydané. Predbežným šetrením Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.10.2020 (ďalej len „Správa“) bolo zistené, že u obžalovaného sú splnené „formálne“ materiálno-technické podmienky na výkon trestu domáceho väzenia a bol daný súhlas dotknutých osôb bývajúcich na adrese terajšieho pobytu obžalovaného, t. j. E. XXXX/XX, S., a to O. D.W., A. G., E. D. W. O. D.. Súčasne sa v Správe uvádza, že sa jedná o byt v rómskej osade, na bytovom dome nie sú vchodové dvere a na vstupe do bytu sú staré dvere opatrené tzv. dözickým zámkom, a z týchto dôvodov probačný a mediačný úradník neodporučil uloženie trestu domáceho väzenia. Súd bez ďalšieho odkázal na Správu a bližšie sa dôvodmi neuloženia trestu domáceho väzenia nezaoberal, hoci na návrh obžalovaného nariadil miestne zisťovanie na preverenie možnosti jeho uloženia. Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že na kontrolu výkonu rozhodnutia technickými prostriedkami nemá vplyv, či sa kontrola bude vykonávať v dome alebo v byte, v rómskej osade alebo v luxusnej štvrti, či sú vchodové dvere nové alebo staré. Je nepochybné, že materiálno-technické podmienky nemožno meniť a už vôbec nie svojvoľne dopĺňať. Žiadny zákon, ani vyhláška nevymedzujú pojem „formálne“ splnenie materiálno-technických podmienok tak, ako sa to uvádza vo vyššie uvedenej Správe probačného a mediačného úradníka. Okrem toho, v Správe a ani v samotnom odôvodnení písomného rozhodnutia súdu nie je uvedené, akým spôsobom a či vôbec, majú skutočnosti ako byt v rómskej osade a staré dvere vplyv na samotnú kontrolu technickými prostriedkami. Druh trestu, ako aj podmienky jeho uloženia musia byť zákonné, a teda aj predvídateľné, čo v tomto prípade nebolo splnené. Odvolateľ mal za to, že ide o svojvoľné vytvorenie ďalších podmienok, ktoré nemajú vplyv na

samotnú kontrolu výkonu trestu domáceho väzenia a ktoré nemajú žiadny právny základ a nemožno na ne prihladať. Ďalej odvolateľ poukázal na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa názoru odvolateľa, nemožno opomínať skutočnosť, že konanie obžalovaného, pri ktorom napadol poškodeného, bolo náhle a impulzívne, vykonané pod vplyvom alkoholických nápojov. Obžalovaný tak urobil z dôvodu, aby sa zastal a ochránil mladšieho brata, ktorého poškodený fyzicky napadol. Rovnako obžalovaný svojím konaním nespôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, ani iné trvalé následky, ktoré by akokoľvek obmedzovali spôsob života poškodeného, pričom podľa znaleckého posudku znalca A.. A. D. č. 475/2019 vzhľadom na intenzitu útoku nedošlo ani k ohrozeniu životne dôležitých orgánov, čo potvrdzuje tvrdenie obžalovaného, že poškodeného neudrel celou silou a ani ho nechcel udrieť do tváre, ale do hrude, či pleca. Ďalej v podanom odvolaní dôvodili, že obžalovanému sa dňa XX.XX.XXXX narodilo prvorodené dieťa, dcéra C., o ktorú sa osobne stará spolu so svojou družkou, E. D., t. č. nezamestnanou, s ktorou spoločne bývajú u jej rodičov na adrese E. XXXX/XX, S.. Je nepochybné, že nepodmienečný trest odňatia slobody výrazne zasiahne do ich rodinného života a rodinný rozpočet bude výrazne obmedzený, pričom ani matka, ani otec maloletého dieťaťa nebudú mať príjem, ktorý bude zabezpečovať základné potreby rodiny. Poukázal aj na Dohovor o právach dieťaťa, ktorého je Slovenská republika signatárom, a to na článok 3 bod 1., v zmysle ktorého pri všetkých činnostiach týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé. V zmysle článku 9 bod 1. Dohovoru štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, musia zabezpečiť, aby dieťa nemohlo byť oddelené od vlastných rodičov proti ich vôli, okrem prípadov, keď príslušné orgány podľa platného práva a postupu rozhodnú, že oddelenie je nevyhnutné pre najlepšie záujmy dieťaťa. Výbor pre práva dieťaťa práve s odkazom na uvedený čl. 9 vydal odporúčenie o právach detí uväznených osôb, kde mimo iného uviedol, že pri ukladaní trestu rodičom a osobám zabezpečujúcim starostlivosť o maloleté deti má byť všade, kde je to možné, zvážené uloženie trestu nezahrňujúceho odňatie slobody namiesto trestu, ktorý odňatie slobody zahrňuje, vrátane predsúdnej a súdnej fázy konania. Alternatívy k odňatiu slobody by mali byť dostupné a používané prípad od prípadu s plným zohľadnením možných dopadov rôznych trestov na najlepší záujem dieťaťa. Obžalovaný sa taktiež niekoľkokrát vyjadril, že poškodenému chce nahradiť v plnom rozsahu škodu, ktorú mu svojím konaním spôsobil, ale vo výkone trestu odňatia slobody nebude mať príjem, ktorý by mu to umožnil. Preto navrhol, aby súd obžalovanému poskytol primeraný čas na zaplatenie škody a uložil mu povinnosť nahradiť spôsobenú škodu vo výške 1.114,- eur do skončenia výkonu trestu domáceho väzenia. Zo Správy probačného a mediáčného úradníka jednoznačne vyplýva, že všetky materiálno-technické podmienky, ktoré sú potrebné na kontrolu výkonu trestu domáceho väzenia technickými prostriedkami a ktoré vyžaduje zákon č. 78/2015 Z. z. a vyhláška MS SR č. 178/2015 Z. z., v mieste súčasného pobytu obžalovaného, t. j. E. XXXX/XX, S., sú splnené. Súčasne má odvolateľ za to, že trest domáceho väzenia za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov, keďže obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania pod vplyvom alkoholických nápojov, a povinnosť nahradiť do skončenia výkonu trestu spôsobenú škodu a počas výkonu trestu sa zamestnať alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a iba taký trest obžalovanému vytvorí podmienky, aby viedol riadny život s čo najmenším vplyvom na jeho blízke osoby, predovšetkým maloleté dieťa a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Nemožno opomínať, že súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, z čoho vyplýva, že aj sám súd sa odvoláva na mimoriadne okolnosti prípadu a aj preto má odvolateľ za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj alternatívnym trestom k trestu odňatia slobody. Trest odňatia slobody má byť prostriedkom ultima ratio, keď iné tresty by neboli dostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Navrhol preto, aby Krajský súd Prešov predmetný rozsudok v napadnutých výrokoch o treste a o náhrade škody podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zákona zrušil a aby sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanému trest domáceho väzenia s obmedzeniami a povinnosťami uvedenými vyššie, prípadne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v podanom odvolaní dôvodil tak, že v prípravnom konaní bolo s obvineným začaté konanie o dohode o vine a treste v zmysle § 232 Tr. poriadku, avšak obvinený urobil vyhlásenie o vine, no nesúhlasil s návrhom trestu, preto na obvineného bola podaná obžaloba na okresný súd. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. L. urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a súd jeho

vyhlásenie prijal. Pri ukladaní trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, taktiež k jeho rodinným, osobným a sociálnym pomerom. Obžalovaný spáchal trestný čin krátko nato, čo bol odsúdený trestným rozkazom taktiež za ublíženie na zdraví a spôsobenie ťažkej ujmy podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Protiprávneho konania dňa 05.06.2019 sa dopustil so zbraňou - kladivom a kovovou časťou zaútočil na hlavu - čelovú časť. Znalec síce v znaleckom posudku z odvetvia zdravotníctva uviedol, že vzhľadom na intenzitu úderu nebol ohrozený životne dôležitý orgán, ale bezpochyby možno konštatovať, že zaútočil na tú časť tela, kde je uložený životne dôležitý orgán. Majúc na zreteli spôsob útoku i okolnosti za akých k nemu došlo, nepochybne prihliadajúc na osobu obvineného na jeho predchádzajúci život, sa prokurátor domnieva, že nebol dôvod obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je v tomto konkrétnom prípade 4 roky. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol o treste u obžalovaného A. L..

Na základe podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Vranov nad Topľou obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu a okresný súd toto jeho vyhlásenie prijal. Ďalej bolo vykonané dokazovanie len k výroku o treste a k výroku o náhrade škody. Okresný súd sa zaoberal aj možnosťou uloženia trestu domáceho väzenia a za tým účelom bola vypracovaná aj správa probačného a mediačného úradníka, z ktorej plynulo, že v mieste bydliska Hanušovce nad Topľou nie sú splnené podmienky pre uloženie tohto trestu, avšak v mieste bydliska družky obžalovaného tieto podmienky splnené sú, napriek tomu vyšší súdny úradník Okresného súdu Trebišov, tento trest, napriek tomu, že formálne boli splnené materiálno-technické podmienky na výkon trestu domáceho väzenia, neodporučil uložiť, pretože sa jedná o byt v rómskej osade, kde na bytovom dome nie sú vchodové dvere, na vstupe do bytu sú staré dvere v zlom stave, opatrené len tzv. dózickým zámkom.

Na základe podaných odvolaní krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pričom zistil, že obžalovaný bol v minulosti, ako to vyplýva z odpisu registra trestov Slovenskej republiky, päťkrát súdne trestaný, v roku 2015 pre trestný čin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, v roku 2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, následne opäť v roku 2012 pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, v roku 2017 pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 13.12.2017, a to uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3PP/115/2017 so skúšobnou dobou 3 roky, pričom zvyšok trestu bol 11 dní. Dňa 27.09.2019 bol nariadený výkon zvyšku trestu, ktorý obžalovaný vykonal 12.09.2020. Naposledy bol obžalovaný L.L. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/117/2018 zo dňa 07.03.2019 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ktorý trest vykonal a hľadá sa naňho, ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd, poukazujúc na odpis registra trestov konštatuje, že stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má odsúdený štyri záznamy, okrem iného sa v jednom prípade (dňa 06.03.2020) dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že sa vyhrážal ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V konaní pred odvolacím súdom bola predložená dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 05.11.2021, z ktorej vyplýva, že obžalovaný A. L. uzavrel so zamestnávateľom dohodu o zamestnaní - pomocné stavebné práce na dobu určitú do 28.02.2022.

Správne súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4, ods. 1, ods. 3, ods. 6, ods. 5 písm. c) Tr. zákona. Pokiaľ ide o druh trestu, je potrebné sa stotožniť s argumentmi uvedenými v odvolaní obžalovaného, keď nie je zjavné, z akých dôvodov okresný súd neuložil trest domáceho väzenia. Súd prvého stupňa poukázal na správy o výsledku IPŠ bez toho, aby zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z akého dôvodu neukladal trest domáceho väzenia. Krajský súd konštatuje, že probačný a mediačný úradník uzavrel šetrenie tak, že formálne boli splnené podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia. Pokiaľ úradník neodporučil uložiť takýto trest, krajský súd konštatuje, že takýmto vyjadrením sudca nie je v žiadnom prípade viazaný. Pre takýto druh trestu boli, podľa názoru krajského súdu, splnené formálne zákonné podmienky, na druhej strane však krajský súd nemohol neprihliadať na okolnosti tohto prípadu, ku ktorému došlo pod vplyvom alkoholu, za situácie a aj následkov, ktoré boli spôsobené a takisto aj na možných následkoch na zdraví u poškodeného, keď z nie veľkého konfliktu obžalovaný zaútočil zjavne neprímeraným spôsobom voči poškodenému. Správne okresný súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, sa ku spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval, pričom aj všetci prítomní svedkovia, vrátane brata obžalovaného, ako aj jeho priateľov, obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali. Na druhej strane však nesprávne súd prvého stupňa priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, pričom však súd prvého stupňa žiadnym spôsobom takúto poľahčujúcu okolnosť neodôvodnil.

Krajský súd opakovane uvádza, že nie je možné priznanie sa obžalovaného tomuto pričítať dvakrát ako poľahčujúcu okolnosť, a to raz podľa § 36 písm. l) a druhýkrát podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona je potrebné, aby obžalovaný vykonal niečo navyše ako je priznanie, napríklad túto poľahčujúcu okolnosť možno priznať páchatelovi, ktorý usvedčil spolupáchateľov alebo iným aktívnym spôsobom pomohol odhaliť, kde sa nachádzajú predmety pochádzajúce z trestnej činnosti a podobne. Žiadna takáto aktivita, ktorá presahuje rámec priznania, však zo strany obžalovaného v tomto prípade nebola zistená. Naopak, obžalovanému bolo namieste priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zákona, teda, že sa dopustil skutku vo veku blízkom veku mladistvých. Správne súd prvého stupňa u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda, že spáchal viac trestných činov. Keďže pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol okresným súdom určený správne, krajský súd už samostatným rozsudkom tento výrok neopravoval. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že chce spôsobenú škodu uhradiť, krajský súd konštatuje, že od spáchania skutku uplynuli 2 roky a 5 mesiacov, za ktorú dobu obžalovaný nenahradil škodu ani len sčasti.

Pokiaľ ide o druh trestu, krajský súd konštatuje, že v prípade, ak by obžalovaný v minulosti nebol opakovane súdne trestaný, bolo by možné uvažovať o uložení aj trestu domáceho väzenia vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti a snahe viesť riadny život s tým, že sa mu narodilo maloleté dieťa a že má snahu pracovať. Na druhej strane však ide o opakované porušenie zákona, či už Trestného zákona alebo priestupkového zákona, pričom od páchania trestnej činnosti obžalovaného neodradilo ani to, že bol v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Početnosť predchádzajúcich odsúdení, ako aj skutočnosť, že predtým bol rovnako odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví, boli potom tým rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý krajský súd konštatuje, že bolo namieste a súd prvého stupňa správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienený, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na druhej strane sa krajský súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní okresného prokurátora, keď tento nesúhlasil s mimoriadnym znížením trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. V tomto smere správne súd prvého stupňa poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R44/2017, keď obžalovaný už od prvého kontaktu s orgánmi činnými v trestnom konaní sa ku spáchaniu skutku priznal, tento ľutoval a takýto postoj mal počas celého trestného stíhania. Na druhej strane je treba uviesť, že išlo o vývinové štádium trestného činu v štádiu pokusu, nešlo o dokonaný trestný čin a skutočnosť, že išlo o skratové konanie, potom bola tou skutočnosťou, ktorá odôvodňovala práve uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá bola v tomto prípade 4 roky.

Z týchto dôvodov, keďže neboli zistené dôvody pre zmenu rozsudku, tento bol zákonný a vecne správny, krajský súd odvolanie obžalovaného a krajského prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.